

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. II. Quisquis à S. Sede separatur, separatur ab Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

Lib. 2.
num. 2.Epist. 45.
ad Corne.
lium Pa-
pyr. Maſ-
ſon. in Ju-
lio III.

bere neceſſe eſt ceteros lapides, ut ædificiũ perennaturum exſtruatur. Eſt juxta S. Optatum Milevitanum *Cathedra in qua ſola unitas conſervatur.* Eſt juxta S. Cyprianum *Eccleſiæ Catholica velut radix & Mater.* Eſt juxta S. Leonem & Cyprianum *ſons unitatis Sacerdotalis, pacis Eccleſiaſticae vinculum, nodus unionis,* & juxta nervoſam Orientalium Neſtorianorum expreſſionem ad Julium Papam III. *Cingulum & ligamen quo fidelium corpus unitur.*

Quam ob rem Concilium Nicænum ſta-
tuit, ut in Synodalium Epistoſarum forma,
quæ erant velut Catholicae communionis ſi-
gilla, poſt expreſſam initialem literam no-
minum trium SS. Trinitatis Perſonarum, ex-
primeretur initialis litera nominis S. Petri: ut
haſce notas præferentes Epistoſæ, teſtes eſſent
communionis cum S. Sede centroque unita-
tis: ſine quo teſtimonio, ab Eccleſiis nefas
eſſet quemquam admitti.

§. II.

*Quisquis à S. Sede ſeparatur, ſeparatur
ab Eccleſia.*

Optat. 1.2.
& Cypri.
de unit.

RES manifeſta non eget argumentis. Cla-
rum eſt, ſeparari à corpore, qui à ca-
pite vivo avellitur. Non citiùs areſcit *ramus
decisus à radice*, nec *ſcaturiginis intercepta com-
municatione rivus ſiccatur*, quàm ab Eccleſia
Romana diviſæ Eccleſiæ particulares Catho-
licitatis ſigillum amittant. In Patrum doctiſſi-
morum lucubrationibus, ipſiſque Catechiſ-
mis, certiffimis Traditionis canalibus, vera
ſemper Eccleſia appellata fuit *Catholica, Apo-
ſtolica*.

stolica, Romana. Roma Christiana dicenda est patria omnium fidelium, quemadmodum *Ro-* Callist. D.
ma Pagana omnium hominum olim patria fuit. 1. 48. t. 2.
1. 19.

Omnis Catholicus Romanus est: est enim Ecclesia mater, cujus omnes filii sumus. Si ergo Episcopi cujuscumque, aut Ecclesie particularis fides à fide differat Ecclesie Romanæ; hoc ipso censendum, Episcopi istius aut particularis Ecclesie fidem non esse Catholicam, *quæ semper est*, Illustrissimo Bossutio teste, *fi-* Oratione
des Romana. ad Con-
gregat.
1682. p.
18.

Communi SS. Patrum suffragio res eadem est; cum S. Sede servare communionem, & membrum esse Catholicæ Ecclesie. Illustre nobis de hac re S. Ambrosius in S. Satyro fratre suo exhibet exemplum. Cum ope Divinæ Eucharistie quam de collo suspenderat, è naufragio evasisset ad litus, Baptismi suscipiendi avidus, *advocavit ad se Episcopum, nec ullam veram putavit nisi veræ fidei gratiam, percontatusque ex eo est utrumnam cum Episcopis Catholicis, hoc est, cum Romana Ecclesia conveniret? Et forte ad id locorum in Schismate regionis illius Ecclesia erat.* Judicabant ergo fratres illi Sancti Satyrus & Ambrosius, non habere eos communionem cum Ecclesia Romana, quicumque cum Catholicis Episcopis communionem non habent.

S. Eulalius Episcopus Syracusanus ejusdem fuit sententiae, quando S. Fulgentio dissuasit iter coeptum prosequi, quo in desertis Thebaidos vitam orationibus, vigiliis, inedia, ceterisque austeritatibus consecrare meditabatur. *Rectè facis, respondit Episcopus, cupiens meliora sectari: sed scis, quoniam Deo sine fide impossibile est placere. Terras, ad quas pergere* Vita Ful-
gent. ab
ipius discip. scrip-
conclu.

22. *Tractatus de Schismate.*

ta apud
Bolland.
1. Januarii
cap. 12.

*concupiscis, à communione Beati Petri perfida dis-
sensio separavit. Omnes illi monachi, quorum pra-
dicatur mirabilis abstinentia, non habebunt tecum
altaris Sacramenta communia. Quid ergo proderit
jeuniis affligere corpus, ubi solatiis spiritualibus in-
digebit anima, quae multo melior est corpore? Re-
vertere fili, ne vitæ melioris intuitu, periculum
rectæ fidei patiaris.*

Non respondit S. Fulgentius viros sanctos esse, qui istas solitudines incolunt. Ut intel-
lexit separatos esse à S. Sedis communione,
miseros & infelices Schismaticos est detesta-
tus, non ignorans inutilis poenitentiae præ-
mium esse damnationem. Itaque postquam
debitam S. Sedi reverentiam obedientiamque
ante sepulchra Apostolorum renovaverat, in
Africam est reversus.

Theodor. Hist. Ec-
cles. l. 5. c. 2
Libellus
fidei Joan.
Constant.
ad Hor-
misd. r. 4.
Concil.
Labbean.
p. 1488.

Eadem veritas causa fuit, cur Gratianus
Imperator lata lege mandaverit, *Sanctas Ec-
clesias tradi his, qui Damasi communionem am-
plecterentur, & Joannes Patriarcha Constan-
tinopolitanus in fidei professione ad Hormif-
dam Pontificem missa dixerit: Sequentes in
omnibus Sedem Apostolicam, & predicamus omnia
quæ ab ipsa decreta sunt, & propterea spero in una
communione vobiscum, quam Apostolica Sedes pra-
dicat, me futurum, in qua est integra Christiana
religionis & perfecta soliditas. Promittentes in se-
quenti tempore sequestratos à communione Ecclesia
Catholica, id est, in omnibus non consentientes Se-
di Apostolica, eorum nomina inter sacra non reci-
tanda esse mysteria.*

A& 8.
Concil.
General.

Octavum Concilium Generale, antequam
Schismaticos ad Ecclesiae sinum revertentes
admitteret, exegit ut fidei formulæ iisdem
ferè terminis conceptæ subscriberent. Promit-
tentes

rentes etiam, sequestratos à communione Ecclesie Catholicae, id est non consentientes Sedi Apostolicae, eorum nomina inter sacra non referenda esse mysteria. Hæc est perpetua veræ conversionis tes- tificatio eorum, qui à Schismate ad Ecclesie gre- mium & unitatem recurrunt.

Hanc præscribit Schismaticis S. Cyprianus. Quippe Antoniano rescribens, *Accepi, inquit, Epist. 52. primas literas tuas, Frater charissime, concordiam collegii Sacerdotalis firmiter obtinentes, & Catholica Ecclesie coherentes, quibus significasti cum Novatiano te non communicare, sed sequi consilium nostrum, & cum Cornelio Coepiscopo nostro unum tenere consensum. Scripsisti etiam, ut exemplum earundem literarum ad Cornelium mitterem, ut jam sciret, te secum, hoc est cum Ecclesia Catholica communicare.*

Hanc præscribit S. Gregorius in formula juramenti, quod facere oportebat Episcopos à Schismate ad unitatem redeuntes. *Ego * * * Gregor. Epist. 31. l. 10. vet. edit. t. 2 n. E D. p. 1300. Divina gratia duce reversus sum. Et ne prava mente, seu simulate reversus existimer, sub mei ordinis casu spondeo, & anathematis obligatione, atque promitto tibi, & per te Sancto Petro Apostolorum Principi, atque ejus Vicario Beatissimo Gregorio, vel Successoribus ipsius, me nunquam quorumlibet suasionibus ad schisma... reversurum; sed semper me in unitate Sancta Ecclesia Catholica, & communione Romani Pontificis per omnia perman- surum.*

Hanc præscribit Clerus Gallicanus in Epi- stola ad Innocentium X. *Sanctitas sua non igno- Epist. Cleri vat Regni Christianissimi Episcopos semper S. Sedi fuisse*

24 *Tractatus de Schismate.*

Gallicani
25. Octo-
bris 1650.

fuisse unitos, ratione amicitia, tanquam fratres; reverentia & obedientia, tanquam filios; communionis ejusdem fidei, tanquam orthodoxos. Quibus verbis declarat non censendos orthodoxos, qui communionem cum S. Sede dissolvunt.

Celeberrimus pariter ac Illustrissimus Bossuet. i. Instr. circa promiss. facta Ecclesiae p. 97. futius rem eandem clarissimè asseverat. *Tantum opus est, inquit, rationis usu & fide bonâ, ut confiteamur Christianam Ecclesiam ab ipso sui exordio communionem cum Cathedra S. Petri velut unitatis sua tesseram ostentasse; in qua reliqua Sedes omnes unitatem conservarunt: cui adhaerentes, quemadmodum adhaeremus, corpus illud constituimus, quod à dextris & à sinistris precipites labi vidit eos, qui sese ab hoc corpore separarunt.*

L. 2. n. 3. Hæc veritas tam est manifesta, ut S. Optatus vera se esse in Ecclesia ostenderit, quia
Ibid. n. 3. cum Syricio Papa, tunc sedente, communionem habebat, cum quo, exceptis Schismaticis, ceteri orbis Episcopi literis fidem ipsorum & obedientiam testantibus communicabant. Addit, præcipuam hanc esse Catholicæ Ecclesiae notam, ex qua reliquæ omnes consequuntur.
& n. 8.

Argumenti hujus nervis ita stringebantur Donatistæ, ut evulgare coacti fuerint, habere se Romæ Episcopum Donatistam, qui istius Ecclesiae Sedem clam occuparet. Non aliter, quàm hoc fuco crediderunt declinare se posse invidiam, justamque exprobrationem, quòd unitatis Cathedrâ, Catholicæque communionis sigillo carerent. Integro opus esset volumine ad citanda SS. Patrum testimonia, quibus probant, hoc ipso non esse nos membra Ecclesiae, quo à S. Sede separamur, juxta hoc

hoc S. Leonis effatum, quo ait ita à Domino Epist. 89.
ad Epif.
Prov.
Vien. totius Ecclesiæ caput constitutum esse Petrum, ut exortem se mysterii intelligeret esse divini, qui ausus fuisset à Petri soliditate recedere.

Ne permittes, obsecro, gloriose Apostolorum Princeps, ut Pastores falsi nos dividant ab illa Cathedra, quam erexisti & fundasti ut centrum unitatis. Tibi uni præcepit Servator ut in fide confirmes Fratres tuos: populos instructurus tuam unius conscendit navem. Fac ut cœlestis illius Magistri semper audiamus vocem, quæ per Successorum tuorum ora auribus nostris insonat. Non terreat aut dejiciat animos nostros tempestas, quâ navicula, cujus gubernaculum tenes, agitata periclitari videtur. Probatâ fidei nostræ constantiâ, Dominum, qui dormire videtur, excitabis, & imperabit ventis & mari.

§. III.

*An communicatio cum S. Sede servari possit,
non servatâ communione cum Summo
Pontifice ex Cathedra docente.*

Schismatici recentes ad miserum recurrunt effugium, ne exasperent corda fidelium, quibus superstes antiquæ Religionis vestigium reverentiam adhuc aliquam erga Cathedram S. Petri obedientiamque inspirat. Coacti agnoscere exclusos se esse à communione Pontificis, à quo Schismatici declarantur; simplicioribus imponentes prætexunt, permanere se in S. Sedis communione; quasi scilicet communicatio cum S. Sede diversa foret à communione cum Summo Pontifice & Ecclesia Romana.

Hæresi